Коварството на мистичната медицина

Edwin A. Noyes M.D. / MPH

MD */Doctor of Medicine/* **MPH** */Master of Public Health/*

Имали ли сте някога интерес към тези лечебни алтернативи? Не се чудете повече. Изследванията на д-р Нойс излагат спиритическите измами в следните области:

Astrology - Acupuncture - Iridology - Yoga - Hypnotism - Magnets - Tai Chi - Qi Gong - Shiatzu - Applied Kinesiology - Vibrational Medicine - Transcendental Meditation - Reflexology - Homeopathy - Martial Arts - Aroma Therapy - Biofeedback - Chakras - Ayurveda - Dowsing & Divination - Secular Psychology - 12 Step Programs - Reiki - Essential Oils - Crystal Therapy

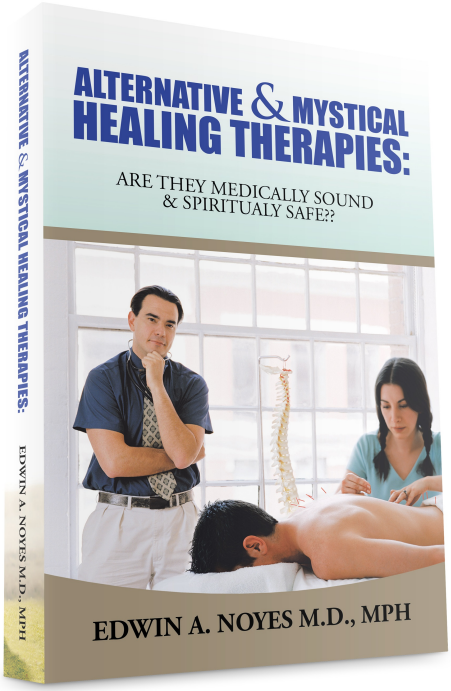

Акупунктурата и традиционната Китайска медицина

Едвин Нойс

До началото на 1970 г. на Запад бяхме чували малко за традиционните китайски медицински практики. Започнах да уча медицина през 1954 г., а до 1970 г. още не бях чувал за акупунктура или други традиционни китайски лечебни методи. Походът към научната медицина през първите петдесет години на 20 век беше почти пълен. Медицински дисциплини от еклектичната медицина като, хомеопатия, остеопатия и натуропатия бяха трансформирани или в научната медицина или постепенно спряха да се практикуват. Студентите по медицина разказваха за средствата и методите на лечение, използвани в миналото: за употребата на лаксативи, тежки метали, вещества, които причиняват изприщване, разслабителни и кръвопускане, но нищо не бях чул за видове като Аюрведа, традиционната Китайска медицина /*ТКМ*/, като акупунктура или обгаряне с билки (другото име на игнипунктурата).

В края на 70-те години на XX век, започна широкото използване на източните лечебни техники. Повечето лекари от по-старото поколение ги изоставиха, но много от младите колеги действаха по различен начин. У някои бе възникнал меркантилен интерес, докато други са вярвали в ефикасността на алтернативните методи. Днес, някои медицински училища провеждат изследователски алтернативни лечения, между които най-често е срещана акупунктурата.

Аюрведа е натрупала повече популярност, отколкото традиционната Китайска медицина /ТКМ/, но лечението с последната често се използва заедно с Аюрведа. Нека да разгледаме основите на ТКМ. Предполагам, че вие добре познавате този символ, състоящ се от две риби в центъра на осмоъгълник, който на китайски се нарича "*ра qua*", което означава "кръг на хармония." За негов автор се смята император Fu His, живял през 2900 г. преди Христос. Този символ представлява всички състояния на вътре - вън, горещо - студено, недостатък - излишък, ин - ян. Тези писания на императора са най-древните, на които традиционната Китайска медицина е основана.

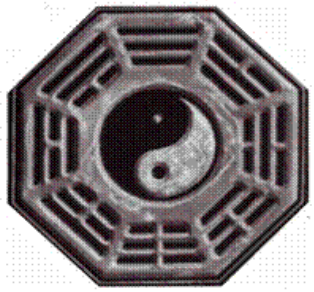

Рисунка на па куа (кръг на хармонията)

Друг император Shen Nung, който е живял през 2800 г. пр. Хр. е съставил текст под названието "*pen-tsao*", който е първия медицински текст описващ използването на билки. Той описва 365 билки, чието действие е тествал върху себе си.

Но най-известният древен медицински текст в Китай се нарича "*Nei Ching*". Той е бил написан през 2600 г. пр. Хр. от Жълтия император, Hwang Ti. От този текст получаваме информация, която ни помага да вникнем в подхода ни към Китайската медицина и нейната ориентация.

На 01 януари 1912 г. Sun Yat Sen, лекар, получил образованието си на Запад, е издигнат за президент на Китай, след революцията и сваляне на имперската династия през 1911 г. Скоро след това той се разпоредил за подобряване на хигиенните практики в Китай. Боклукът от улиците

да се почиства редовно, както и направата на системи за постоянно течаща вода в големите градски центрове. Създава се бюро за борба с епидемиите в западен стил. Основани са медицински училища, разработени от няколко обучени на Запад, китайски лекари. Старите практики на традиционната Китайска медицина били обезсърчителни и затова през 1929 г. са поставени извън закона. Това предизвикало голям гняв между практикуващите традиционна Китайска медицина, които се обединили, за да се борят с новите ограничения. Този опит за модернизиране на Китай бил провален, защото китайските маси останали на страната на традиционната Китайска медицина. Това станало главно поради вярванията на предимно необразованите китайци в даоизма и философията на „чи“ с нейните подразделения „ин - ян“, които се явили мощна причина за неуспеха.

Промените, инициирани от Sun Yat Sen са почти незначителни в сравнение с мащабите на западналото състояние на страната. От 1916 до 1949 Китай е претърпял големи политически вълнения и нестабилност, а напредъкът постигнат в хигиената и здравето на нацията - минимален.

След идването на власт на Мао през 1949 г., обществената хигиена е направена приоритет. Изкореняването на източниците на паразитните болести, затварянето на откритите канали, имунизационните програми и чистата вода са част от взетите мерки за борба с плачевния здравен статус, е документирал Paul Bailey в книгата си „История на Китайската медицина“. Той ни разказва за непрестанни епидемии от холера, чума, черна треска / 500,000 били засегнати през 1949 г. , а 10 милиона били заразени с паразит, наречен шистозомиаза. По един милион китайци умирали всяка година от туберкулоза, епидемии от скарлатина и коремен тиф; несметни милиони хора са били заразени с малария. Средната продължителност на живота в този период е била 35 години. Този здравен статус е резултат от нагласата на даоизма и другите източни религиозни концепции. Медицинският подход към болестта се основавал на такива убеждения, които вирея при такива условия, а традиционната Китайска медицина се основава на даоизма /пътят/, който има три основните вярвания:

1. *Творческият принцип, “на универсалната енергия“, се нарича „чи“ и се състои от две части - ин и ян / дуализъм /.*

2. *Пет са основните елементи включени в трансформацията на създаването; метал, въздух, земя, огън, вода.*

3. *Човекът е "микрокосмос" на вселената, която е "макрокосмоса".*

В контраст на горе изложеното, Библията ни казва следното за творението, което Бог е създал:

„Защото Той каза, и стана; Той заповяда, и затвърди се.“ *Пс. 33:9*

Човекът е създаден от Бога! „И Господ Бог създаде човека от пръст из земята, и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание; и човекът стана жива душа.“ *Битие 2:7.* Но още в самото начало на света Сатана е фалшифицирал тази история по такъв начин, че е оставил вън Създателя, Исус Христос, Божия Син. Това е формирало измислицата за една велика сила, енергия, глас, дъх, която е съществувала в цялото пространство, която се състои от две части, добро и зло и че когато е бил достигнат правилния баланс помежду им, е настъпило творението. Гърците наричат този космически дух "пнеума", в който те вярват, че прониква и оживява всички неща и произвежда промяна. Това наподобява на индуската "прана", на Китайската "чи" и на „мана“ при живущите на Южните морета.

Китайското обяснение за творението е, че при подходящ баланс между ин и ян (които са части на „чи“), настъпиала трансформация, която извикала в съществуване земята и човека. Основата на традиционната Китайска медицина е положена върху астрологическата концепция за планетите, имащи силно влияние, които са тясно свързани със земята и човека със слънцето и луната. Те са имали вяра в "космологичната кореспонденция" между къщите на китайския зодиак и

"*chinglo channels*" (днес наречени меридиани), за които се казва, че са в човека. Sheila McNamara, в книгата си „традиционна Китайска медицина“, прави следното изявление:

> *"За китайците, човешкото тяло е космос в миниатюра. Вселената е тялото, а човекът е микрокосмос на вселената ... ян е мъжкото начало: слънце, а ... ин е женското начало: луна".*

Това убеждение дава израз на поговорката "*както горе, така и долу*." Тази концепция е широко разпространена в целия древен свят, но често се изразява в различни условия. В изявление, направено от Gregor Reisch (в 1467-1525.) в *Margarita Philosofica*, публикувано в 1503 г. се казва:

> *Езичниците вярвали, че зодиака формира тялото на Големия Човек от Вселената. Това тяло, което те наричат Макрокосмос (Великият свят), е разделено на дванадесет основни части, една от които е била под контрола на небесните сили кореспондиращи във всяко едно от зодиакалните съзвездия. Вярвайки, че цялата универсална система се олицетворява в човешкото тяло, което те наричат Микрокосмос (малкия свят), те развили в познатата ни днес графика на „разделено тяло в алманаха“, чрез разпределянето по един знак от зодиака на всяка една от дванадесетте важни части на човешкото тяло.*

Тези вярвания довели до практикуването на "*астрологическа медицина*", доминирала в Европа чак до 17-ти век. Лекарите от това време използвали “специални маси", наречени "*ефемериди или Алфонсинови маси*“, за да правят прогнози на базата на астрологически свързвания и подравнявания на ъгли между планетите. Тези прогнози били използвани за изпълнение на различни лечебни действия, като например извличането на кръв от тялото (*флеботомия, вендузи, причинявайки образуването на големи мехури*) обгаряне, операции, както и избирали билки за лекарства със специални астрални сили. Те вярвали, че заболяванията идват от прекъсването на свободния поток на "*пнеума*" или "*прана*", както и поради дисбаланса на четирите телесни течности, наречени "*хюмор*". Всяка една от тях се смятало, че е свързана с планета с която си кореспондира.

За поправянето на така наречения дисбаланс на „*хюморите*“, кръвопускането е било вдъхновено и използвано както от европейски така и от ранни американски практици, а и все още се прави от някои мюсюлмани днес.

> *„... Практиката на убождащото кръвопускане и вендузи, все още е широко разпространена сред мюсюлманите по цял свят. В днешно време ще намерите дори и инструкции за това в "YouTube". Правдоподобно е, че същия принцип е в основата на акупунктурните канали в Китай, тъй като разпределението на регионите на астрологическите влияния и свързаните флеботомни точки, описани в средновековните ислямски и европейски ръкописи значително наподобяват разпределението на господар, издал влиятелно в команда и други ключови точки...“*

Китайците следват подобна концепция и виждат болеста като резултат от дисхармония в баланса на ин и ян. Този дисбаланс може да се случи по много причини и поради начина на живот. Вярва се, че някои физически заболявания са причинени от "ветрове". Храните са разглеждани като ин или ян и правилното им съотношение и избор ще окаже влияние да се поддържа добро здраве, а дисбалансът им ще позволи развитие на болест. Вярванията за това, кое причинява дисбаланса на ин и ян в тялото, са комплексни. Няма да отчитам причините за дисбаланса, а по-скоро ще насоча вниманието си към практиките, за които се казва, че са в състояние да възстановят баланса между ин и ян.

В Аюрведа, прана, универсалната енергия се казва, че трябва да бъде центрирана във въртящите се енергийни вихри, посочени като чакри. За да бъде улеснено движението на енергията през цялото тяло се препоръчва медитация, йога упражнения, диета, разни билки, ароматерапия и

почистващи терапии. В традиционната Китайска медицина (ТКМ) енергията е описана като преминаваща през тялото по "меридиани", които са (*въображаеми канали*) перпендикулярни на тялото, а други много малки канали и разклонения от меридианите разпределяли енергията в цялото тяло. Тук също се използват медитация, упражнения, храни - напитки, обгаряне с билки, акупресура, акупунктура и други подобни средства са употребявани за улесняване потока и баланса на „чи“.

Всичкото творение е зависимо от кореспонденцията, асоциацията и симпатията между изходните различни фази, описани по-горе, между ин и ян в баланса на „чи“. Всички заболявания при животните се считат, че е един вид дисбаланс между ин - ян. Коригирането на дисбаланса се смятало, че ще възстанови здравето и така методите за балансиране на „чи“ и лечението на болестите са били разработвани през хилядолетията.

Болестите са класифицирани според четири условия за дисхармония и са разделени в осем синдрома: дисбаланс между ин - ян; вътрешна - външна; топла - студена; и недостиг - излишък.

Обичайният път за диагностика на дисбаланса на енергията в традиционната Китайска медицина бил, да се наблюдава езика и да се измерва честота на пулса. Езикът показвал промяна в енергията (*чи*) и разпространението и в целия организъм. Пулсът се измервал не за да се провери ритъма на сърцето, а да се намери къде има дисбаланс на „чи“. Един древен китайски автор по традиционна Китайска медицина е написал десет големи тома по диагноза на ритъма на сърцето. От пулса и огледа на езика тези лекари определяли къде има дисбаланс на „чи“, а после предписвали процедури за баланс.

Методи за лечение на заболяванията

В тази глава са представени най-известните познати и широко използвани методи за лечение възприети от западното общество - билки, бойни изкуства и акупунктура. Китайците практикували превенция на болестта със специално ударение върху упражненията и диетата. Предпазването от болестите е било насочено към поддържането на правилен баланс в телесната енергия.

В традиционната Китайска медицина съществува поверие, че билкови продукти или други вещества, които по външен вид са подобни на органите на човешкото тяло, могат да се използват за предотвратяване и лечение на заболявания. Тук е използван интересен принцип, че *подобното се лекува с подобното*. Например: 1. Формата на ореховата ядка прилича на човешки мозък и по тази причина се смята, че е особено полезна за силата на мозъка. 2. Ако едно дете яде свински опашки, било гаранция за укрепването на гръбначния му стълб /*в Китай прасетата имат прави опашки*/. Ако някоя трева наподобява формата на един или друг орган от човешкото тяло се смята, че има специална сила да се лекува този орган именно с тази билка.

Корен от женшен, който прилича на човешка фигура с ръце и крака, се използва за всички видове заболявания. Рог от животно с вид на фалически символ се използва като средство за повишаване на мъжката потентност, а сърце от тигър придава кураж и т. н. Тази идея е довела до факта, че голям брой от билките се прилагат въз основа на външното им сходството, а не на техните биохимични свойства. Части от тялото на различни животни се използвали по подобен начин. Посетих много голяма китайска аптека във Ванкувър, град в Британска Колумбия, Канада и беше удивително да видя огромния брой изсушени животински части, риби и други неща, които е трудно да се определят. Асортиментът съдържа хиляди от тези субстанции, като някои могат да бъдат в бутилки, а други в отворени кутии.

Идеята че *подобното се лекува с подобно* е концепция за *асоциация - симпатия* и изобщо не се дължи на химичното действие на нашите системи. Но въпреки това, трябва да се каже, че

китайците са открили много билки и вещества, които действително имат значителни биохимични реакции и се използват по целия свят. В редица книги за билкови лекарства, билките често са споменавани като гореща - студена или ин - ян. За терапевтични цели тревите се избирали въз основа на влиянието им върху баланса на ин - ян, горещ - студен. Билките могат след това да бъдат избрани за употреба на лекарствения продукт така, че да повлияят на баланса в болния човек на ин - ян и/или на топло - студено.

Бойни изкуства – Чи Гонг

Чи Гонг е предшественик на традиционната Китайска медицина, тъй като ци (чи), финното дишане или жизнената енергия е в сърцето на всичко.

Чи Гонг или (чи кунг) означава манипулация на жизнената енергия (*психичната енергия*) и също така е предшественик на бойните изкуства, които са били практикувани в Китай в продължение на хиляди години. „Чи“ е съставена от ин и ян и всяка една допринася за здравето, когато е в подходящ баланс. „Гонг“ се отнася за постигане на крайния баланс на двете части. Чи Гонг е разнообразие от най-различни физически упражнения и действия, практикувани за улесняване на хармонията между ин и ян. Ако човекът е в състояние на отличен баланс между тези части на „чи“, той ще бъде в състояние да постигне изключителни подвизи с мощта си и ще бъде майстор на Чи Гонг.

Чи Гонг е система от дисциплина на тялото и ума в традиционната Китайска медицина и е фундамент на бойните изкуства, които се практикуват под различни имена, като например нинджутсу, тай чи чуан, айкидо, тае куон до, джудо, кемпо, карате и т. н.

В основата си, Чи Гонг е метод за медитация и упражнения, насочени към постигането на физическо и духовно съвършенство.

Медитационните форми включват следните състояния на покой: неподвижно, изправено, седнало или легнало. Повечето физически активни форми включват упражнения за дишане, за да се вдишва "*жизненоважната същност на живота*." Физическата активност е често бавна, плавна и със закръглени движения. Концентрирането върху дишането и изпразване на ума са много важни. Тези са "*винаги част от духовната същност* ".

Чи Гонг

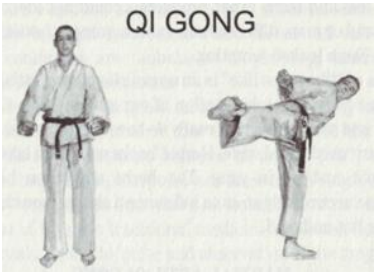

неподвижна медитация - медитация в движение

Бойни изкуства

Упражненията могат да се изпълняват самостоятелно или с Чи Гонг майстор за друго лице, включващо правене на упражнения около тялото на другия човек, без физически контакт с него. Това действие би трябвало да активира „чи“ в рамките на някой орган, така че човекът да може да бъде вкаран в Чи Гонг състояние. Целта е балансирането на „чи“, защото твърде малкото и присъствие е еквивалент на заболяване. Когато хората правят свои собствени упражнения или когато майсторът прави упражненията за тях се казва, че „чи“ трябва да бъде насочена към различни области в тялото.

> *Един от основните принципи е, да се намери центъра на тялото, за да се постигне перфектен баланс, което е знак за добро здраве. Учениците са инструктирани да си представят, че краката им потъват в земята на стотина крачки или имат път, който продължава гръбначния им стълб през центъра на главата и прониква в земята. Ако бъде постигнат на перфектния баланс, никой няма да може да ги изведе от равновесие. Това показвало идеалното разпространение на "чи" в тялото, така че тя да не е твърде слаба в една част на тялото или да не е твърде силна в друга.*

Веднъж провеждах семинар на тази тема, а след края към мен се приближи един човек и ми каза, че по време на занимания с карате, една от дисциплините на Чи Гонг, с него се е случило събитие, потвърждаващо думите ми. Един ден той и двама други ученици се опитали да нарушат равновесието на своя учител, така че той да загуби своя баланс, но не успели. Тогава естествено възниква въпроса: Каква сила държи треньора така непоклатимо на краката му…?

Делегация от китайски лекари отпътувала до САЩ, за да представи на американски лекари този конкретен аспект на традиционната Китайска медицина. Техните желания били да убедят американските си колеги в научната основа на тази терапия, за което те положили огромни усилия. Техните проучвания описват и показват, че мощта се асоциира с тази жизнена сила и се появява като промяна в потенциала на електрическите мозъчни вълни; в молекулното въртене на течнокристалните молекули; и в раковите клетки, бактерии и вируси. Следващите редове са от изданието *„The Medical Tribune“*:

> След като китайските Чи Гонг учени описаха техните изследвания, Dr. Li Xiao Ming, майстор на Чи Гонг към изследователския институт Чи Гонг в Пекинския колеж по традиционна Китайска медицина, демонстрирал своето изкуство на Dr. Alfonso Di Mino. Когато д-р Ли направил упражнение около д-р Di Mino, той извикал на д-р Ли, да си свали ръцете, „защото се почувствал така, сякаш е готов да полети.“ По-късно той разказал, за усещането си, като че ли е изпълнен с „електрмагнитна енергия вътре тялото си“. „Умът ми не разбираше какво става с моето тяло."
>
> Д-р Di Mino, биофизик, описал "*жизнената сила*", като "лекарство на бъдещето".

По-късно, Робърт Лийдс, вицепрезидент на китайско-американския център на Чи Гонг казал на публиката, че д-р Ли може: „...да манипулира енергиите, за които се казва, че не чувстваме или не можем да разберем.“ Той добавил, че за период от 4000 години "китайците са били в състояние да очертаят това енергийно поле и да го манипулират до такава степен, че да може да лекува. "

Рано сутрин из цял Китай, може да видите хора, практикуващи различни Чи Гонг упражнения. Предполага се, че всички тези упражнения осигуряват балансиран поток на енергия в тялото и по този начин влияят укрепващо на човешкото здраве. Запомнете: има духовен аспект към Чи Гонг упражненията.

Тай чи е един от най-популярните стилове на Чи Гонг. Тези, които практикуват това бойно изкуство ще кажат, че то е напълно освободено от духовен компонент. Шелиа Макнамара в книгата

си "Традиционна Китайска медицина" представя различни упражнения на Чи Гонг: "... но всички те идват от един и същи древен корен и всички са базирани на меридианите, които свързват вътрешните и външните органи на човешкото тялото, през които текат енергийните потоци на енергията "чи".“

Китаец практикуващ тай чи

В САЩ, "*News and World Repor*t" от 22 Февруари 1999 е публикува статия "Опиум за народа?", написана от Bay Fang. В нея се говори за Чи Гонг в сегашния си вид.

Ли Хонгзи е привлякъл 60 милиона китайци да се занимават с Фалун Гонг (*обещава на привържениците си избавление, единствено чрез това учение и лидера му*). Хиляди хора се събират заедно и са водени от гласа на учителя си, /*предварително записан*/ и правят упражнения. Със затворени очи те издигат заедно ръцете си нагоре, сгъват ги, оглеждат ги и в перфектен унисон ги разделят и в съвършен синхрон всяка ръка бавно описва кръг. При завършване, ръцете се събират като при молитва. Привържениците на Фалун Гонг в Китай казват, че учителят им е в състояние да лекува пациенти с ракови заболявания и слепи, както и да възвърне цвета на посивялата ви коса. В миналото учителят на Чи Гонг пленявал аудиторията с чудесата си на изцеления, разни предсказания и други трикове, които варират от вдигане във въздуха на обекти без използване на физическа сила, до общуване с извънземни и промяна миризмата на цигарите.

Виждаме как манипулацията на енергията напредва от използването на ръце и игли до изпълняването на упражнения и най-накрая до достигане на ниво, където за "*чудотворни*" промени вече не е необходим физически контакт, а е достатъчна само силата на ума. Такъв напредък във всеки един метод доказва, че активната сила не е в метода, а във връзката на ума със скритите окултни сили.

Акупунктура и китайска физиология

Китайската физиология използва за своя основа астрологията. Всички Чи Гонг упражнения са базирани на Китайската концепция за физиологията, в която се посочва наличието на 14 меридиани – това са /*въображаеми*/ невидими линии на енергийните канали. Вярва се, че "чи" циркулира в системата през тези меридиани, които се движат в рамките на тялото - шест от всяка страна и по един в предната и задната му части. Те са перпендикулярни и включват много малки канали, които са свързани с различните органи на тялото. Акупунктурата извършва иглоубождане в определени точки на меридианите, за да се балансира разпределението на енергията "чи" по органите на цялото тяло. Чи Гонг майсторите могат да постигнат същия ефект, без акупунктура, а само със силата на ума си.

Китайците описват разпределението на енергията "чи" в традиционната Китайска медицина по различен начин, спрямо местата на каналите в индийската система Аюрведа. Вярва се, че в

различните части на тялото енергията преминава близо до кожата и в тези райони е възможно да се въздейства за промяна на нейното движение.

Лекарят Стефан Бассер е направил пълен преглед на научните изследвания, чиито предмет е бил акупунктурата. През пролетно - есенната емисия на изданието "Научен преглед на алтернативната медицина" се появил и неговия доклад "*Акупунктура: История*" В него се казва, че в началото на 1970 г. в Китай, в гроба на Ма-Уан-Туи са били открити ръкописи датиращи от 168 г. пр. Хр., които описват медицината каквато е съществувала през 3 и 2 в. пр. Хр. В тях са описани всички методи, използвани тогава в Китайската медицина от този период, но нищо не е писано за акупунктурата. Първото и споменаване се появява едва в текста на Ши-чи в 90та година сл. Хр.; въпреки че още преди това време има описания на кръвопускане от вените с помощта на остър камък.

> Текстовете на Ма-Уан-Туи описват 11 "мо" или съдове, за които се смятало, че съдържат не само кръв, но и жизнена сила, известна като "чи" или "пнеума".

По това време не е имало разбиране, че кръвта циркулира в затворена система. Най-важният текст от края на първи век пр. Хр. е на Хуанг-ти ней-Чинг. Той описал дванадесет съдове (мо), вместо единадесет и дава различни трасета от дадени в по-ранните описания. Съдовете са наречени "тръби" (чинг) или "тръбни съдове" (ching-mo); по това време той вече е разбрал, че кръвта преминава през система, в която съдовете са взаимно свързани. Текстът също така казва за голям брой дупки, разположени върху тялото на тези съдове. По това време не е имало разграничение между съдовете, въз основа на съдържанието им и няма обяснение за това как кръвта и „чи“ циркулират в кръвоносните съдове. Текстовете разкриват вярването че „чи“ тече през отделна система от съдове (*днес наричана меридиани*), които не съдържат кръв.

В ранната история на Китайската медицина, заболяванията се обяснявали с дисбаланс на "чи", а причината за това се считало, че били демони (hsien-kuei), които живеели в пещери или тунели и били носени от вятъра. Вярвало се, че злите духове понякога можели да се заселят в кръвоносните съдове по които преминават енергийните потоци на "чи". За да прогонят демона, който препятствал потока на енергията в определени точки, въвеждали игла, в резултат на което застоят се отстранявал.

> Съдовете, а не отворите, са основната характеристика на "древната" акупунктура, докато в съвременната практика точките, определящи мястото на пробождане са считани за най-важни. С течение на времето, убеждението че тези канали са свързани със сърдечно - съдовата система е изчезнало, а на Запад най-вече те са разглеждани като функционални линии на които се намират точките. Терминът "меридиан", вместо "съд" още повече обърква разбирането на дадения въпрос.

Пулсовата диагностика е била разработен в момент, когато се е смятало, че "чи" тече заедно с кръвта. Китайците вярвали, че местоположението на блокировката на "чи" може да бъде определена чрез измерване на пулса.

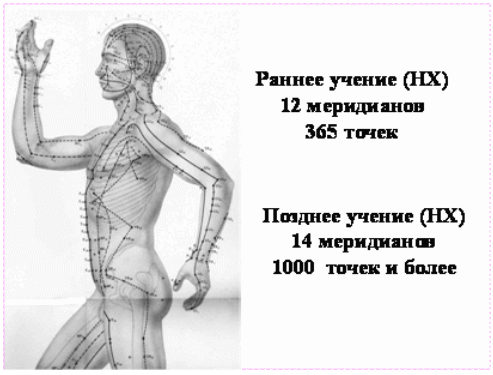

Акупунктурни точки

След известно време, връзката между иглоубождането и "чи", която е в основата на акупунктурата, е описана в контекста на появата на космологичния светоглед и очевидно не се среща в по-ранните описания на медицинско кървене. Органичната медицина е била включена в тази нова система на космологичните съответствия.

Ранната история на акупунктурата разказва за съществуването на 12 меридиани и 365 точки, като всяка точка съответства на един ден от годината. Днес китайците отчитат много повече точки, а броят на меридианите се е увеличил на 14. Денонощието в Китай се състои от 12 часа, които са равни на нашите обичайни 24 часа. Смятало се, че тялото има 12 органа. В Китай денонощието е разделено на 12 часа. Вярването е, че "чи" се движи по тези 12 органа по определен график в течение на 12 часа и всеки час доминира със своята активност в някой от човешките органи. Това учение е подобно на учението за зодиака и планетите, а също така отразява убеждението, че един човек е една вселена, в умален вид.

Иглоубождането в специфичните точки, би трябвало да доведе до промяна в потока на енергията в тях и по този начин да възстанови желания баланс на "ин" и "ян". Този метод на лечение се използва за всички видове заболявания, дори и за да се освободите от лоши навици като тютюнопушенето. Някои хора твърдят, че са получили огромно облекчение от болката, а други - че са спрели да пушат. По какви причини, според тези вярвания, възниквал предполагаемия дисбаланс на енергия в резултат на който се появява заболяването? Начинът на живот, различните храни и много други неща влияели на енергийния баланс и в допълнение китайците смятали, че вятърът е източник на повече от сто болести.

Лечението се състои в балансирането на енергията „чи“ или в прилагането на методи основаващи се на принципа *подобното се лекува с подобното*. Превенцията се състои от неподвижна медитация и/или медитация по време на физически и дихателни упражнения, както и от специални диети. При това е много важно да може да се балансира енергията в дома, което се постига чрез подходящо подреждане на мебелите.

Както споменахме преди, към енергийната балансираща техника на традиционната Китайска медицина се отнасят също: медитация, медитация в упражнение, дихателни упражнения, Чи Гонг, тай чи и китайските бойни изкуства от всички видове, различни диети, лекарства, минерали, билки, игнипунктура, акупресура и акупунктура. Акупунктурата все още е един от най-популярните лечебни методи на традиционната Китайска медицина на Запад. Днес нейните поддръжниците обикновено използват термина „енергия“ като съответен на „чи“ но това е заблуда:

Същината на концепцията за „чи“ съвсем не прилича на западната концепция за енергия (*независимо дали тя е заимствана от физическите науки или от разговорна употреба*.)

Това е вярно за Аюрведа (*прана*), толкова добре както за традиционната Китайска медицина.

Християните вярват в Бога на Творението, Който със силата на Словото Си създаде небето и земята. Вселената и човека са поддържани от Неговата сила, както и изцелението и спасението на хората се осъществява чрез вяра в живота, смъртта и възкресението на Господ Исус Христос.

Езичниците отричат живия Бог (Троицата), но те признават, че има сила, която създава и поддържа вселената. От четвъртата глава, на настоящата книга, ние научихме как те обясняват създаването на света, научихме за жизнената сила, която те предполагат, че ни подкрепя, а също така и за привеждане в равновесие на части от предполагаемата енергия за изцеление. Тази сила се счита за духовна сила. Разработени са различни методи, чрез които човек може да повлияе на тази сила за лечение както и съхранение на здравето. Също така тази концепция обяснява как да се постигне и вечен живот.

Творческата сила на Бога е невъзможно да бъде измерена или да се демонстрира с използването на механични измервателни инструменти и никой човек не е в състояние да я контролира. Силата, която езичниците са отделили от Бога, получава най-различни имена: „*жизнена енергия*“, "*прана*", "*чи*", "*ци*", а неотдавна и „*универсална енергия*“. Терминът "*енергийна медицина*" като правило се отнася до различни методи на алтернативната медицина. Учените, които вярват в тези теории искат да покажат, че съществуването на тази енергия не противоречи на съвременната наука и полагат големи усилия да я измерват и да я докажат. Може да се предположи, че прилагането на научния термин "*енергия*" спрямо "*жизнената сила*" идва от това желание. За утвърдения вярващ в индуизма и даоизма, терминът "*енергия*" звучи като обида към техните вярвания. Думите "*прана*", "*чи*" или "*ци*", "*мана*" и така нататък не са верни синоними на думата "*енергия*".

Ефективна ли е акупунктурата в действителност?

Изглежда, че акупунктурата помага на едни хора, но не носи никаква полза за други. Може ли това да е плацебо ефект? Защо до този момент все още не са извършени точни изследвания в тази област, дали се задейства в даден случай плацебо ефект или нещо друго? Част от объркването и липсата на солидни „да“ или „не“ отговори, увеличава трудността на това научно проучване на тази процедура. Трудно е да се проимитират процедурите на акупунктурата или акупресурата. Повече от стотици експерименти са били проведени, за да се определи ефективноста на процедурите през последните 35 години.

През 1981 г. Академията на науките на ГДР, е направила изявление по отношение на ефективността на акупунктурата. Тяхното заключение, написано от Рудолф Бауман, е публикувано в "Журнал по експериментална хирургия" 14:66-67, 1981 г., и гласи:

- "Акупунктурните точки не са известни на науката и тяхното съществуване не може да бъде доказано. Съществуването на различия в местоположението на точките в различните карти показва, че между различните школи по акупунктура съществуват различия по отношение на местоположението на определени точки по тялото.

- Всички проведени научни експерименти за потвърждаване наличието на тези точки завършиха с неуспех.

- Идентични резултати са получени и в случаите на залепване на игли, съгласно точките по картите за местоположението им, както и произволното им залепване.
- След прилагане на акупунктура не се получи никакво подобрение при патологичните заболявания на различни органи.
- Акупунктурата не влияе на хода на инфекциозните заболявания.
- Акупунктурата никак не е по-добра от хипнозата, внушението или самовнушението.
- Липсата на доказателства в полза на акупунктурата, не ни дава възможност да продължим изследванията в бъдеще, за да се преподава този метод както на студенти по медицина, така и на лекари.

Д-р Басер съобщава през 1999 г. че:

> „Добре планирани и проведени научни изследвания до момента не са успяли да докажат, че Китайската акупунктура е по-ефективен аналгетик от други, действайки чрез плацебо ефект или облекчаващ с дразнеща стимулация като TENS (транскутанно електрическа нервна стимулация).

TENS е била използвана в продължение на много години при леки до умерени хронични мускулно-скелетни болки.“ Д-р Басер е стигнал до заключението, че от научна гледна точка можем да кажем следното:

- Понятието "чи" няма основание от гледна точка на човешката физиология.
- Меридианите по които се твърди че са подредени акупунктурните точки, не са научно потвърдени и те нямат нищо общо със съвременните познания на човешката анатомия.
- Както вече споменахме, наличието на специфични акупунктурни точки по никакъв начин не бе доказано. Различните акупунктурни карти предлагат различен брой точки, както и различното им местоположение.

От изследванията направени през последните 30 години, медицината все още не може да обясни психологическото действие на акупунктурата или да установи някои достоверни дълготрайни резултати от прилагането и. Много защитници на тази техника ще се възпротивят на това изявление, но това е, което аз съм установил.

През ноември 1997 г., Националният институт за изследване на злоупотребите с наркотици проведе конференция, с цел постигане на консенсус по въпроса за акупунктурата. Срещата беше организирана от д-р Trahetenberger, който е силен поддръжник на тази практика. Wallace Sampson, Ph.D., FACP, представи своя критичен преглед на конференцията «*Acupuncture Watch*». Още в самото начало, той повдигна въпроса за учените, провели проучвания, при които не е имало никакъв осезаем ефект от прилагането на акупунктурата, защо не присъстват на тази конференция? Изглежда, че на събитието присъствали само привърженици на акупунктурата. Анализ на проучванията за акупунктурата (от 1986, 1988, 1990) показва, че висококачествените експерименти са били отрицателни, а тези с ниско качество на експериментите - положителни.

Д-р Сампсън направил следния коментар:

> „Докладът на експертната група, който е написан на 16 страници, представя очевидната липса на критично научно мислене. Той бе ясно дефиниран преди конференцията, както и в няколкото промени след презентациите. Въпреки различията в литературата и липсата на убедителни доказателства, за да се потвърдят констатациите, Комисията препоръчва акупунктурата при мускулно-скелетни болки, някои видове главоболие и гадене. Има и препоръки за използването на акупунктура при гадене, причинено от химиотерапия, базирани само на предоставените материали съдържащи се в три страници.

Д-р Сампсън продължава:

> Това, че консенсусът на конференцията се занимава с псевдоначуни разсъждения се илюстрира чрез отхвърлянето на най-очевидните и вероятни причини за констатираните резултати. Това са естествената история на болестта, регресията към средното, внушение, брояч - дразнение, разсейване, очакване, консенсус, Стокхолмски ефект, умора, привикване, ритуал, подсилване и други добре известни психологични механизми. С такъв масив от очевидни алтернативни обяснения и такива плодородни области за продуктивни изследвания ще са необходими силни пристрастия, за да се съгласим с изводите на конференцията.

Защо лекарите биха се съгласили да признаят акупунктурата за научен метод на лечение ако в действителност няма убедителни доказателства в подкрепа на това? Този факт може да има няколко обяснения. Те имат желание да се въведе тази техника като метод, одобрен от академичните среди. Лекарите, които вярват в източната мистика и практикуват своите методи на лечение, не искат тяхната дейност да се възприема като алтернатива на официалната медицина. Когато организация от ранга на Националния институт за изследване на злоупотребите с наркотици посочва, че акупунктурата се основава на науката, този факт повишава техния статус. Когато една влиятелна медицинска организация единодушно приеме определение за научния метод, е много по-лесно да се убедят застрахователните компании да заплащат за този вид услуга. Извършването на акупунктура не струва много, рискът е малък, процедурата е популярна, а печалбата - много добра. Никога не трябва да подценяваме ролята на финансовия интерес.

Доклади от акупунктурни проучвания, някои с положителен резултат, я поставят в по-благоприятна светлина в сравнение с традиционните методи на лечение. Повечето от тези изследвания се занимават с неудобства и смущения, които имат силно субективен характер. Провеждането на истинско двойно сляпо проучване на акупунктурата е почти невъзможно. Били са провеждани някои слепи проучвания, при които пациентите не са знаели точно дали иглата се вкарва в тялото им, както и експерименти, когато иглите са поставяни произволно, извън акупунктурните точки. Лъжа и произволно избрана точка на иглата дават почти същите резултати като т. н. "*правилна*" точка. Процедурата е акупунктура. Така че има ли полза от нея? Да, същата като процедурата на нейна симулация. Никога не съм виждал проучване за използването на акупунктура за лечение на пневмония, диабет, коронарна болест на сърцето, менингит или други сериозни заболявания. Имаме изследвания правени в продължение на 40 години, чиито резултати и до днес се оспорват. Възниква въпросът: ако акупунктурата работи така добре, защо е толкова трудно да се докаже?

Положителен резултат на преглед от петнадесет изследвания направени в университета „Дюк“ в Северна Каролина на акупунктура направена при след оперативни болки, докладва в интернет Reuters Health Service на 17 октомври 2007 г.. Акупунктура е била направени преди и след операция. По-малко болка са изпитвали пациентите при тази процедура в сравнение с контролната група. Но прилагането на този метод не е довел до пълно изчезване на болката. Било отбелязано също намаляване на гаденето, виенето на свят и задържането на урина, което често се случва при коремна операция, като рефлекс от болката. Не забравяйте, че операцията е била направена на хора, които използват тази форма на лечение като упойка. По тази причина в миналото са извършвали операции под влиянието на хипноза и така човек не е чувствал никаква болка. С тази практика често се сблъскваме в Индия.

В доклад на Reuters Health е направен коментар, че лекарите от Националния институт по здравеопазване не разбират как работи акупунктурата. Много нейни привърженици разбира се ще претендират, че лечението носи в себе си научни доказателства и дори може да се обясни как работи. В следващите редове по-долу ще споделя с вас информация за това, което се знае за възможните физиологични действия на акупунктурата.Тази информация идва от „New England Journal“ от 17 юли 2010 г./363M454-61. Получих доклада от проучването, направено през 2008 г. който е представен в „Science Daily“ на 21 януари 2009 г. и ще го споделя с вас в следващите редове:

> Страдащите от главоболие могат да се възползват от акупунктурата, при това няма никакво значение колко и къде са поставени иглите. Два отделни систематични прегледа от Кочрейн показват, че акупунктурата е ефективен метод за превенция на главоболие и мигрена. Но резултатите показват, че фалшивите процедури, при които се вкарват игли на случаен принцип, могат да бъдат също толкова ефективни.
>
> При всяко изследване, учените са се опитали да установят дали акупунктурата може да намали появата на главоболие. Едно от тях се фокусира върху т. н. леко до умерено главоболие, често определяно като тип "*напрежение*", а останалите изследвания са се фокусирали върху по-тежки, но по-редки главоболия, обикновено наричани мигрена. Двете проучвания заедно включват 33 опита с участието на общо 6,736 пациенти.
>
> Като цяло, след осем седмичен курс на лечение с акупунктура, пациентите страдащи от главоболие са по-малко в сравнение с тези, на които са били дадени само болкоуспокояващи. При мигрена, акупунктурата дава по-добри резултати, отколкото медикаментозното лечение, а фалшивото лечение (*поставяне игли на случаен принцип или тяхното залепване*) е не по-малко ефективно. При проучване на тензионното главоболие (*породено от напрежение, стягане около главата)* истинската акупунктура е всъщност малко по-ефективна, отколкото фалшивото лечение.

Защо се разчита на метод, чиято ефективност е толкова трудно доказуема? Ако разбирате същността на тази процедура и искате да я използвате, вие се поставяте под влиянието на фалшива лечебна система, чиито произход е от Сатана. Получените резултати от това фалшиво лечение е малко вероятно да имат дългосрочна ефективност. Знаем, че тази процедура е била използвана като упойка, като по време на операция хората могат да гледат и дори да се хранят. Има ли сила в акупунктурата? Да, но чия е силата? Резултатите от прилагането на акупунктура са профилирани от съобщенията на лекари с окултни сили, като тези от Теософското общество или Радиестезия и радионика. Проучванията за въздействието на акупунктурата никога не са включвали духовния фактор.

„The British Medical Society“ и „American Medical society” през 1893 г. и през 1958 г., съответно, са се съгласили, че хипнозата е научно обоснован метод на лечение, въпреки че не е имало обяснение на механизма на действие. Никой не може да отрече, че действа, но християните са наясно, че източникът на тази сила е окултен. Повече от 30 години съм изучавал доклади за изследвания върху действието на акупунктурата, за да намеря убедителни доказателства, че лечението с този метод може да се извършва от всеки човек (*не само от екстрасенси*), и че този метод помага еднакво на всички хора, както и резултатите от лечението, да остават за дълго време. Е, както се досещате, все още търся... Мога да призная, че ако някой човек има много силна болка, акупунктурата ще донесе значително облекчение или някой, който използва тази процедура може лесно да се откаже от тютюнопушенето и т. н. Тези лични, субективни свидетелства може да звучат убедително, но в никакъв случай не се явяват като неопровержими доказателства.

Когато решавате да бъдете лекувани с акупунктура, вие се оставяте в ръцете на човек, който има малко разбиране (*или никакво*) за истинския ви здравословен проблем и реалната необходимост от лечение. А това позволява на сериозното заболяване да се развива без правилна диагноза и адекватно лечение. Е, това вече е сериозен проблем. Много заболявания едва се разпознават дори от високо квалифицирани и опитни лекари, а за практикуващия акупунктура това изобщо не е по силите му.

Стивън Барет, д-р на мадицинските науки, илюстрира горните коментари:

> Едно проучване, публикувано през 2001 г., показва абсурда на методите на традиционната Китайска медицина. Четиридест годишна жена, страдаща от хронични болки в гърба, в продължение на две седмици е посетила седем кабинета по акупунктура. В шест от тях са я диагностицирали основно със застой на "чи", в пет – и със застой на кръвта, в два – и с липса на "чи" в бъбреците, в един – и с липса на "ин", в още един – и с липсата на "чи" в черния дроб. По-голямо е разнообразието при предложенията за лечение. Всеки един от практикуващите записва своите препоръки и предписания за използване на акупунктура в 4 до 16 "*акупунктурни*" точки на гръб, крак, ръка и стъпало. Всички иглотерапевти са избрали за лечение общо 28 точки, но само 4 точки (или 14%) са били предписани от двама или повече терапевти.

Някой би си помислил, че при липса на доказателства за положителен ефект от страна на акупунктурата интересът към нея би трябвало да изчезне, но се случва точно обратното. Много млади лекари, които от рано са прегърнали източната философия са вече зрели и опитни лекари и са заели лидерски позиции в здравните заведения и училища. Интересът на обществото към тези "*чудотворни методи*" са довели до факта, че в много болници вече се предлага някакъв вид алтернативни терапии. Научните изследвания за резултатността на акупунктурата и ефективността и при лечението на някои заболявания продължават.

Лекарите се сблъскват ежедневно с разпространението на заболявания, които са трудни за лечение, като фибромиалгия, мигрена, остеоартрит на гръбнака, бедрата, коленете и краката, а медикаментите, използвани за контрол на нестихващите болки, таят в себе си редица опасности и проблеми. Затова лекари и пациенти винаги търсят ефективен и безопасен начин за получаване на облекчение. Поради факта, че акупунктурата носи малък риск за здравето, мнозина започват да я използват, като мислят че няма да загубят нищо, дори и ако не им помогне. Когато болката не

стихва, човек се съгласява да опита всичко, което му се предлага. Ето защо, винаги има хора, които са готови да вярват на "*свидетелствата*", говорещи за огромните ползи от използването на този метод. По-долу ще ви представя три кратки проучвания на акупунктурата като метод за лечение на фибромиалгия, мигрена и остеоартрит.

В *„Annals of Internal Medicine"* от юли 2005 г., д-р Dedra Buchwald от университета на Вашингтон в Сиатъл, собщава за проучване използващо акупунктура при фибромиалгия. Процедурите са извършвани два пъти седмично в продължение на 12 седмици. Окончателния доклад посочва, че при хора страдащи от фибромиалгия облекчаването на болката не е било повече от тези при които са употребени специално разработени техники на акупунктура за лечение на други състояния, в които иглите са били поставени без да се съобразяват с препоръките на картата за местоположение на точките или случаи при които симулират акупунктура без игли.

„Reuters Health Information" от 2 март 2006 г. съобщава за изследване проведено в Германия, за употреба на акупунктура при мигрена и главоболие. 900 пациенти на случаен принцип са били избрани да получат традиционна Китайска акупунктура, фалшива акупунктура или хапчета. Всички те са показали идентични резултати. Въпреки че лекарствената терапия за мигрена е далече от задоволителна, това сравнение не се явява в полза на акупунктурата, както може да изглежда.

„The British medical journal, „*Lancet*" от 9 юли 2005 г., публикува статия от д-р Клаудия Вит от „Charite University Medical Centre" in Berlin, във връзка с проучване, което тя и нейни колеги провели на остеоартрит. Това проучване включвало 294 пациенти на възраст от 50 до 75 г. с остеоартрит на коляното. Средният интензитет на болката на групата е 40 (*колкото е по-висока цифрата, по-голяма е болката*). В крайна сметка на 149 пациенти е била приложена акупунктура, на 75 мнима акупунктура (*вмъкване на игли в не-акупунктурни точки*), и 70 са в чакащата т. н. "контролна" група. Групите за лечение са получили дванадесет терапии през осемте седмици. В този момент, средните резултати по стандартната скала на остеоартрит са били 26.9 за групата с акупунктура, 35.8 за групата с мнима акупунктура и 49.6 за контролната група. За 26 седмици и за 52 седмици не е имало разлики между всяка една от групите.

> Изследователите, съвместно с тези от „Чърчил" в Оксфорд, Великобритания заключават: "Ние все още сме далече от някакви убедителни доказателства, че акупунктурата е от полза при артрит или всяко друго състояние, различни в статистически или изкуствен път." Някой може да каже, "но имаше полза за страдащите от мигрена и лекарствата не бяха необходими."

Позволете ми да говоря за друг фактор, който не се разглежда в никое от тези изследвания, а именно за силата на Сатана. Ако практикуващият акупунктура е вярващ в Източната мисъл или в Западния окултизъм и пациентът му позволи да участва в тази техника, която идва от Източната мистика, не е ли възможно, силата на Сатана да предизвика очевидните ползи?

Имало ли е проучвания, които показват ползата от акупунктурата? Да, имало е. Изглежда, че почти всички проучвания, за които чета, са били с условия, които включват болка, гадене или различни видове дискомфорт. За такива симптоми проучванията често ще показват положителна полза, но въпреки това, тези ползи обикновено са само леко по-добри от не-акупунктурата или плацебо. След няколко седмици до три месеца разликата между тестваните и контролната група обикновено имат равни резултати.

Нека разгледаме едно проучване, където акупунктурата се използва за контролиране на гадене и повръщане, причинени от химиотерапия, също и проучване на пациенти, лекувани с облъчване при рак с третиране в областта на гърлото и врата и получаване на акупресурна терапия при получена ксеростомия (*сухота в устата*) бе съобщено в *CA: A Cancer Journal for Clinicians* в брой 59/# 9/ септември/октомври 2009 г. Проучванията използвали ленти, причиняващи натиск в определени точки за акупресура върху китката на ръката. Предишни изследвания са показвали, че акупресурните ленти могат да бъдат полезни при гадене.

Peter Johnston M.D. и William A. Mitchell професор и председател на радиационна онкология в университетското училището по медицина, на Индиана, докладва проучване за химиотерапия при гадене. Изследването е било разделено така, че контролната група не получава терапия с акупресурни ленти, както тези, които носят такива. В края на проучването при тези, които са получили акупресурна терапия е имало намаляване на гаденето и свързаните с тях симптоми до 28%, а при контролната група – намалението е от 5%. Въпреки това, когато е отчетено колко медикаменти срещу гадене са вземали и колко пъти е настъпило повръщане, не е имало разлика между тези, които приемат лечение с акупресура и тези от контролната група.

Изледователите в Университета на Тексас *M.D. Anderson Cancer Center* в Хюстън са тествали акупресура върху пациенти, които са получили облъчване в зоната на шията, с ксеростомия (*суха уста*). Тези пациенти били помолени да записват степента на сухота в устата си и продължителността на причиненото им страдание. Изследователите също тествали количеството на нарастване на слюнката в устата им, която се появявала от лечението с акупресура. Изводът от проучването е, че има много съществена разлика в облекчаването на симптомите на тези, които приели лечение с акупресура в сравнение с тези, които не я приели. Но въпреки това, няма разлика в количеството на произведената слюнка между двете групи. В окончателната оценка на двете групи станало ясно, че тези, които получили акупресурна терапия съобщават за полезни (*субективни*) резултати, но изследванията във всяко от двете проучвания не показали разлики във физиологичните промени - при терапия и без терапия (*обективни резултати*). Д-р Джонстън посочва следното: "Ние имаме доказателства, за често прекъсване на съществуващата връзка между симптомите, съобщени от пациентите и обективните доказателства за тези симптоми."

Центърът за запитвания във Вашингтон, окръг Колумбия, през юни 2010 г. представи доклад на тема „*АКУПУНКТУРА: НАУЧНО ОБОСНОВАНА ОЦЕНКА*“ с писмено становище от този център и автор Robert Slack, Jr. Този доклад носи актуална оценка на научния статут на акупунктурата като я разкрива чрез подобрени техники за тестване през последните няколко години. Оптимистичните изводи за ефекта, отчетени от използването на акупунктура през периода 1970-1990 г. се дължи на плацебо ефекта, който не е бил признат, поради липса на плацебо в теста. Това ново и променено разбиране е в резултат на развитието на "*фалшива*" акупунктурна техника, която е причинила "пълно разнищване на почти всички претенции на акупунктурата."

През 1997 г., Националният институт по здравеопазване рапортува за акупунктурата като ефективна при гадене, главоболие и зъбобол, а сега носи следния отказ от отговорност. Това твърдение е от преди повече от пет години и се предоставя единствено за исторически цели. Благодарение на кумулативния характер на медицинските изследвания, неизбежно е натрупването на нови знания в тази предметна област (...) по този начин част от материалите е вероятно да бъдат вече остаряли, а в най-лошия случай, просто грешни.

Сътрудничеството с Cochrane, който е един от най-големите и ползващ се с доверие оценител на медицинска литература в света, предприе неотдавна систематичен преглед на научните изследвания относно акупунктурата. Резултатите от този анализ бяха включени в статия представяща последните изследвания на акупунктурата от Edzard Ernst в *The American Journal of Medicine*. Той посочва:

> През последните десет години, учените са започнали да имат по-строг поглед върху проучванията на акупунктурата, които са правилно рандомизирани и адекватно контролиращи за плацебо ефект. Макар изследванията да са в ход, една все по-здрава част от литературата натрупва опит показващ, че акупунктурата не притежава вътрешна клинична стойност.
>
> След отхвърлянето на мнения, които се основават само на три или няколко първични изследвания, излязоха само 2 индикации основани на доказателства: гадене/повръщане и главоболие. Дори това доказателство трябва да се тълкува предпазливо; последните проучвания използващи плацебо, предполагат че акупунктурата няма специфични ефекти в някое от тези условия. (Ernst, 2008, 1027)

В „*Acupuncture“: „A Science Based Assessment“*, Robert Slack, Jr. посочва, че има много статии за да бъде установено, че е налице "*насърчаване на резултатността*" от използването на акупунктура. За лицата, които не са запознати с научните изследвания изглежда, че такъв вид публикации представят солидни доказателства за ползите от акупунктурата. Но истината в науката се доказва чрез проучвания, които се тестват с помощта на двойно сляпо, избрани на случаен принцип и имащи 1) тестова група; 2) плацебо група; 3) контролна група; и с голям брой (стотици) във всяка група. Оценката на резултатите ще бъде двойно сляпа, което означава, че индивидът правещ акупунктурно лечение няма да бъде лицето, правещо оценката. А човекът, който оценява, няма да знае от коя тестова група са лицата, които той оценява. Това помага да се намалят пристрастията и да се дойде по-близо за разкриване на истината.

Slack посочва по-нататък, че с това развитие на ефективната фалшива-плацебо техника на акупунктурата, е имало много по-добри резултати, показващи: 1) Реалната акупунктура не е по-ефективна от направените плацебо процедури; 2) При много обстоятелства няма полза както от акупунктура така и от фиктивна процедура.

В същия този преглед Robert Slack Jr. споменава, че е имало водещи привърженици както на акупунктурата така и на други алтернативни терапии, като Andrew Weil M.D., който подчертава, че: „тези терапии имат далеч по-малък потенциал за причиняване на вреда, отколкото многото конвенционални лечения. Ето защо те трябва да бъдат съдени от "*подвижна скала*" по отношение на тяхната стойност на ефективност. По-малкия риск от странични ефекти при лечението трябва да бъде критерий за ефективност.“

Това не е наука; това е отклонение от най-висш порядък. Човек не може да използва два стандарта за да оцени терапевтичната ефективност и да решава степента на потенциалните странични ефекти. Но от друга страна, често решава дали да се използва терапия или не.

Проучване (*с 638 пациенти*) използващи акупунктура и нейната ефективност при хронична болка в кръста, било оповестено през май 2009 г. и проведено от Daniel Cherkin Ph.D. старши изследовател в Group Health Research Institute в Сиатъл, Вашингтон. Пациентите били разделени на четири групи: 1) стандартна акупунктура; 2) индивидуализирана акупунктура; 3) плацебо акупунктура с използването на клечки за зъби, за да се докосват по кожата; и 4) стандартното медицинско лечение без акупунктура.

Пациентите, които са лекувани с някой от трите стила на акупунктурата са докладвани, че се справят по-добре отколкото тези без акупунктура. Д-р Черкин заключава, че акупунктурата е от полза при лечението на болки в кръста и че проучването е стимулирало въпроса за това как работи акупунктурата. Други учени, които прегледали изследването заключили, че резултатите не доказват, полезността на акупунктурата, но показва равни резултати при използването на плацебо; следователно очевидно е, че самата акупунктура не работи. Въпреки това, популярната преса и привържениците на акупунктурата приемат и изразяват мнение, че проучването показа, че акупунктурата е ефективна и върши работа.

The New England Journal of Medicine от 29-ти юли 2010; 363:454-61, съдържа една статия, която разглежда последните изследвания в областта на акупунктурата. В този научен преглед бяха споменати и горните параграфи за оценяването и. Тази статия в NEJM произхожда от *Center for Integrative Medicine*, *University of Maryland School of Medicine* и *the University of Maryland Dental School*; също от *Department of Neurology and the Program in Integrative Health, University of Vermont College of Medicine, Burlington*; и *Institute for Social Medicine, Epidemiology, and Health Economics, Charite“ University Medical Center, Berlin.* Цялостните здравни програми имат за цел да съберат терапиите на Западната научна медицина и алтернативните терапии (*базирани на ненаучните Аюрведа и традиционната Китайска медицина*). Хиляди офиси и клиники в цяла Америка и няколко медицински училища са комбинирали тези методи. Както се вижда от имената на организациите, които стоят зад тази особена статия, един разпознава очакването на потенциални пристрастия, но въпреки това открих че статията е доста научна и с очевиден опит, да се избегнат пристрастия. В тази статия е представено кратко обяснение на Китайската теория на „чи“ и ин - ян,

меридианите и традиционната концепция на Китайската медицинска физиология, която по-рано представих в тази глава. „... Бяха положени усилия за оценяване на ефекта от акупунктурата по отношение на добре установени принципи на медицинската физиология, които се основават на Западната медицина. Тези усилия се оказаха неоснователни поради няколко причини ... " Причините са дадени в следното обобщение на резултатите от проучванията, събрани чрез тестове за физиологични промени от акупунктурата извършени предимно при животни;

1. Акупунктурата активира периферните нервни влакна от всички размери.
2. Акупунктурата е доминирана от силен психосоциален контекст, включително очаквания, вярвания и от околната среда.
3. При подкожно инжектиране на мястото на предполагаемите акупунктурни точки, местна упойка блокира обезболяващия ефект на акупунктурата.
4. Освобождаване на ендорфини в мозъчния ствол, субкортикалната и лимбичната част на мозъка.
5. При плъхове електрическата акупунктура показа освобождаване на хидрокортизон от хипофизната жлеза, което от своя страна води анти-възпалителен отговор.
6. MRI (магнитно резонансна томография) показва промени в лимбичните и базалните части на мозъка при продължително стимулиране чрез акупунктура.
7. Позитронно-емисионната томография показа, че акупунктурата увеличава U-опиоидно-свързване за няколко дни в базалния и лимбичния дял на мозъка.
8. Акупунктурата има ефект на механично стимулиране на съединителната тъкан.
9. На мястото стимулирано с игла се освобождава аденозин.
10. На мястото на акупунктура се увеличава притока на кръв.

Независимо от това, което може да изглежда до известна степен мощно и положително доказателство за физиологичното действие на акупунктурата, статията в New England Journal of Medecine от 29 юли 2010 гласи следното:

> Въпреки това, направените различни наблюдения не са достатъчни, за да се позволи единна теория по отношение на ефекта от акупунктурата върху механизма на хроничната болка.

Статията ни казва за мета-анализ (*информация от много изследвания обобщени в едно, които се изучават и анализират*) през 2008 г., който включвал 6,359 пациенти с болки в кръста. Истинското лечение с акупунктура не е било по-ефективно от фалшивото третиране. Въпреки това, с реално или фиктивно лечение е имало субективно подобрение в сравнение с конвенционалното лечение без акупунктура. Същата тази констатация е била съобщена и предварително описана в Cochrane Collaboration Study. Тази информация може да се намери в Supplementary Appendix с оригиналната статия в New England Journal of Medccine от 29 Юли 2010 г..

Две допълнителни проучвания са посочени в тази статия в NEJM от 29 юли 2010 г., а те идват от германски изследователи. Едното проучване е продължило над осем години с 1,162 пациенти и сравнява реална акупунктура срещу фиктивна процедура при хронична болка в кръста. Отчели се малка разлика между групите, а за шест месеца те са идентични, но малко по-добре в сравнение с контролната група, която не е получила акупунктура. В друго немско изследване са участвали 3,093 пациенти за период от над седем години. В него болките в кръста се измервали чрез въпросник. Двете групи били тествани с една конвенционална терапия, а третата с акупунктура. В последната е отчетено значително подобрение в сравнение с групата без акупунктура. Резултатите били установени чрез въпросник и са взети от субективните отговори на пациентите.

Сега ще насоча вашето внимание към обстановката, в която се прави акупунктурата. В традиционната практика вкарването на иглата може да се придружава от различни други процедури, като палпиране на радиалната артерия в китката, както и измерване на пулса на различни местоположения. Езикът може да бъде подробно обследван, дават се препоръки за използването на билки и други подобни. Всички тези действия се основават на прилагането на

принципите на традиционната Китайска медицина в сравнение със Западните научни физиологични медицински понятия.

За чест на авторите на следващата статия, те не оставят читателя със заключението, че акупунктурата функционира на физиологична основа. Всъщност, те показват, че тя може да се обясни от психологическа гледна точка и са необходими повече изследвания в тази посока. Цитирам по-долу:

> Има продължителен дебат в медицинската общност по отношение на ролята на плацебо ефекта в акупунктурата. Както бе отбелязано по-горе, най-новите клинични изпитания на акупунктурата при хронична болка в кръста показаха, че фиктивната акупунктура е толкова ефективна, колкото и реалната акупунктура. Най-простото обяснение на тези констатации е, че специфичните терапевтични ефекти на акупунктурата ако присъстват са малки, като се има предвид, че клинично значимите ползи са най-вече по вина на контекстуални и психосоциални фактори, като например вярвания и очаквания на пациентите, вниманието от страна на прилагащия акупунктурата и силно фокусираното и пространствено насочено внимание от страна на пациента. Тези изследвания също изглежда че индикират, че от игли няма нужда за стимулиране на традиционно установените акупунктурни точки или действително да проникват през кожата, за да се получи очаквания ефект ...

В заключителната част на тази обширна статия е дадена препоръка за допълнителни проучвания и за допълнителна оценка на ефикасността на фалшивата (*плацебо*) акупунктура без проникване в кожата, тъй като може да е възможно постигането на същите ползи, като не се правят инвазивни иглени убождания. Един майстор на Чи Гонг ни каза, че той може да постигне подвизи и изцеления, равни на използване на игли в акупунктурата, просто чрез извършване Чи Гонг за един човек. Той казва, че светлинните лъчи блестят върху кожата и работят, като игли върху нея.

О, това ми напомня за опита на Месмер. Първо той използвал магнити за оздравяване на рани, а после разбрал, че не се нуждае от тях като той можел да постигне същото и с ръцете си. Оттам той започва да използва само ума си в привеждане на очевидното изцеление; Messmerism - хипноза.

В тази глава на традиционната Китайска медицина не съм имал мотив или желание да докажа, че терапиите са просто фалшиви. Вярвам, че на моменти доста забележителни промени могат да настъпят, дори и очевидни изцеления да се извършват, но аз задавам следния въпрос:
С КАКВА ИЛИ С ЧИЯ СИЛА РАБОТИ ТЯ? Това е моята загриженост.

За последните три хиляди и повече години, силата на Източното изцеление е било прието и посочено като духовна сила. В последните седемдесет и пет до сто години тя е опитвала да опише действията си според съвременната физика. Но! Има само два източника на духовна сила, едната е от Сатана, а другата е от Бога. Друга няма.

Защо ми е да предупреждавам срещу използването на терапии от традиционната Китайска медицина, ако някой не вярва в астрологическите концепции, върху които акупунктурата се основава, а само иска да вземе "*доброто*" на метода? Аз вярвам, че като човек, който разбира произхода на традиционната Китайска медицина и теорията, че човек е микрокосмос на макрокосмоса (*вселената*) и че постигането на равновесие на двустранната „чи“, когато е правилно балансирана се е създала вселената и човека, а при нарушаване на това равновесие се получава заболяване, би било невъзможно да се участва в тези така наречени методи на лечение, без приемането на тази духовна сила скрита зад тях. Дали това би бил метод на лечение с който ще се лекуват инфекциозни или хронични болести или пък увеличаване продължителността на живота? Досега не е представено доказателство в подкрепа на това.

В Китай, в продължение на най-малко 3000 години, традиционната Китайска медицина е част от медицинските грижи (*а акупунктурата от 2000 г.*). Какво ли е било здравословното състояние при тази система? То е било мрачно. Нито обществена, нито лична хигиена се е

практикувала. Председателят Мао преобръща тези условия с главата надолу през 1950 г. със създаването на националното движение за подобряване на личната и обществена хигиена. До края на петдесетте години е постигнат голям напредък в намаляването на инфекциозните болести. Всичко това е направено чрез промени, които са научно основани, а не чрез практики на базата на астрологически концепции. Чистата вода, затворените канализационни системи, личната хигиена и чистите домове, контролиране векторите на инфекциозните и паразитни заболявания и имунизацията донасят подобрението. За петдесет години продължителността на живот в Китай се е удвоила и това е един от най-забележителните медицински подвизи на XX век.

Инфекциозните заболявания са били подложени на контрол и навиците на живот с хранителната диетата била променена в използването на повече продукти от животински произход. Така, дегенеративните заболявания на Запада започнали да заменят инфекциозните болести. Днес причина №1 за смърт в Китай са съдовите заболявания, последвани от рак.

Китайската кухня е планирана според пет фази или хранителни раздела: метал, вода, дърво, огън, земя. Правилното планиране и използване на храни от петте дивизии, се казва, че е гаранция за притока на „чи“ енергията от храната към тялото.

Традиционната Китайска медицина използва много билки, които често се класифицират като топла - студена, ин - ян. Китайските аптеки съдържат голямо разнообразие от лекове, които не са там поради техните биохимични свойства. Ранните химици, (*алхимиците*) смятали, че ще намерят отвара, която ще удължи живота и ще донесе безсмъртие. В това търсене те експериментирали с множество растения, минерали и различни животински части.

Това е един много кратък поглед на най-често използваните лечебни методи на традиционната Китайска медицина, които са били практикувани в Китай в продължение на най-малко 2000 или повече години. Крайният резултат е бездънен и когато бива въведена научната медицина, здравето се подобрило, а продължителността на живот в Китай била увеличена за петдесет години двойно. Нищо от това не се дължи на традиционната Китайска медицина.

Някои въпроси, които се пораждат от всичко казано дотук:

- Какво е толкова привлекателно за една система, която не разполага с доказан научен опит за подобряване на здравето?
- Какво ни кара да тичаме към нея, сякаш това е нещо ново и прекрасно?
- Възможно ли да приемем нейната духовна философия, и да не откъснем от забранения плод?

Превод: Лазар Тонов (*с малки съкращения*)

Източник: http://spiritualisticpractices.com